

[Hagen Hagensen]

arves. Beløbet er altså næsten 4 gange så stort. Det er der ingen rimelighed i.

Med vores forslag har vi også ønsket at få ført pensionsbestemmelserne, der ikke er ændret siden 1908, å jour. Man kan vel ikke engang bruge det udtryk i den forbindelse, når der er gået mere end 70 år. Vi ønsker dem i hvert fald ført op til et rimeligt stade. Om det tal, vi er nået til, er det rette, ved jeg ikke, ligesom jeg heller ikke ved, om de skalaer, vi har beregnet for 1. arveklasse, er i orden. Det kan vi drøfte alt sammen.

Jeg håber på, at der kan blive en positiv drøftelse af disse forhold med henblik på at nedbringe det tryk, der uvægerlig hviler på dem, der kommer til at arve det, som deres forældre eller andre har sparet op og gjort til noget frugtbart og godt. Det bør man ikke på den måde tage ind fra statens side.

Det er korrekt, når ministeren siger, der ingen provenuberegninger er med. Det har vi også gjort rede for i vore bemærkninger. Det er vanskeligt at gøre op, al den stund man ikke kan sige, hvor mange boer der bliver sluttet af fra det ene år til det andet, men ministeren har ligesom sin forgænger oplyst, at dette – hvis man fulgte os fuldt og helt – vel nok ville tage omtrent det halve af provenuet af arveafgiften væk. Om så skulle være, så fylder det særdeles lidt i statskassen. Jeg vil i øvrigt føje til, at man kunne roligt tage fat på arveklasserne B og C, for der er ikke meget tilbage til dem overhovedet.

Jeg tror, man skal se meget på disse ting. Jeg tror, det er nødvendigt at gøre det. Jeg vil også gerne sige det ikke mindst nu, hvor regeringen kommer og vil skærpe på så mange andre punkter – forhold, som jeg ikke skal drøfte eller tage op her i dag. Vi må se arveafgiften som en afgift, der er blevet unaturligt høj, når henses til, at generationen efter dem, der har skabt noget, skal prøve at videreføre det. Det gælder ikke mindst generationsskiftet i erhvervsvirksomheder, der er ejet af enkeltmand.

Jeg skal runde disse betragtninger af med at sige, at arveafgiften og også det, der kommer ud deraf som provenu, får jo kun nogen betydning, hvis der er noget at arve. Hvis staten har taget det hele på forhånd gennem skatter og ved at hindre, at der bliver noget at spare op af, ja, så behøver vi ikke drøfte arveafgiften. Med den buket, vi er blevet præsenteret for i dag, kan der måske være

grund til at understrege dette og så slutte med digterens ord:

Det hele er kun en overgang, og alt er ingenting.

Er det det, regeringen ønsker?

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Bollmann stillede et konkret spørgsmål til mig, om jeg ville fremsætte forslag om overgang til kontantvurdering i denne folketingsssamling. Det kan jeg ikke afgive noget løfte om. Jeg mener, spørgsmålet om kontantvurderingen må indgå i de kommende overvejelser om den fremtidige ejendomsbeskatning. Her har jeg afgivet et løfte, som indgår i statsministerens åbningsredegørelse, om, at der vil komme et konkret udspil. Heri vil også spørgsmålet om kontantvurderingen komme til at indgå.

Hr. Hagen Hagensen syntes, det var gået lidt langsomt med at få nedsat dette sagkyndige udvalg. Jeg synes da, jeg har klaret det meget godt. Jeg har ikke fungeret så længe endnu, men udvalget er altså blevet nedsat og er nu gået i gang med at overveje en modernisering og en forenkling af de regler, der er i arvelovgivningen i dag, hvilket jeg også mener er meget tiltrængt.

Men jeg hæftede mig ved det, hr. Hagen Hagensen også selv gav udtryk for, nemlig at det væsentlige for det konservative folkeparti simpelt hen er en nedsættelse af satserne. Det er selvfølgelig et politisk standpunkt, man kan have, men jeg mener ikke, det er et rimeligt standpunkt at indtage i den helt aktuelle situation.

Jeg vil godt gøre en enkelt bemærkning mere. Hr. Hagen Hagensen taler om de opustede værdier på jord og fast ejendom. Det er i hvert fald en udtryksform, jeg ikke kan være enig i, for selv om man nok kan beklage, at disse værdistigninger har fundet sted, er situationen alligevel den, at de for den enkelte, også for arvingerne, jo er reelle. Det er også derfor, hr. Hagen Hagensen er kommet frem til, at der kan gøres nogle lettelsesbetragtninger gældende ud fra de politiske synspunkter, hr. Hagen Hagensen har. Men at kalde disse værdier oppustede synes jeg ikke er en rimelig argumentation.

Hermed sluttede forhandlingen.